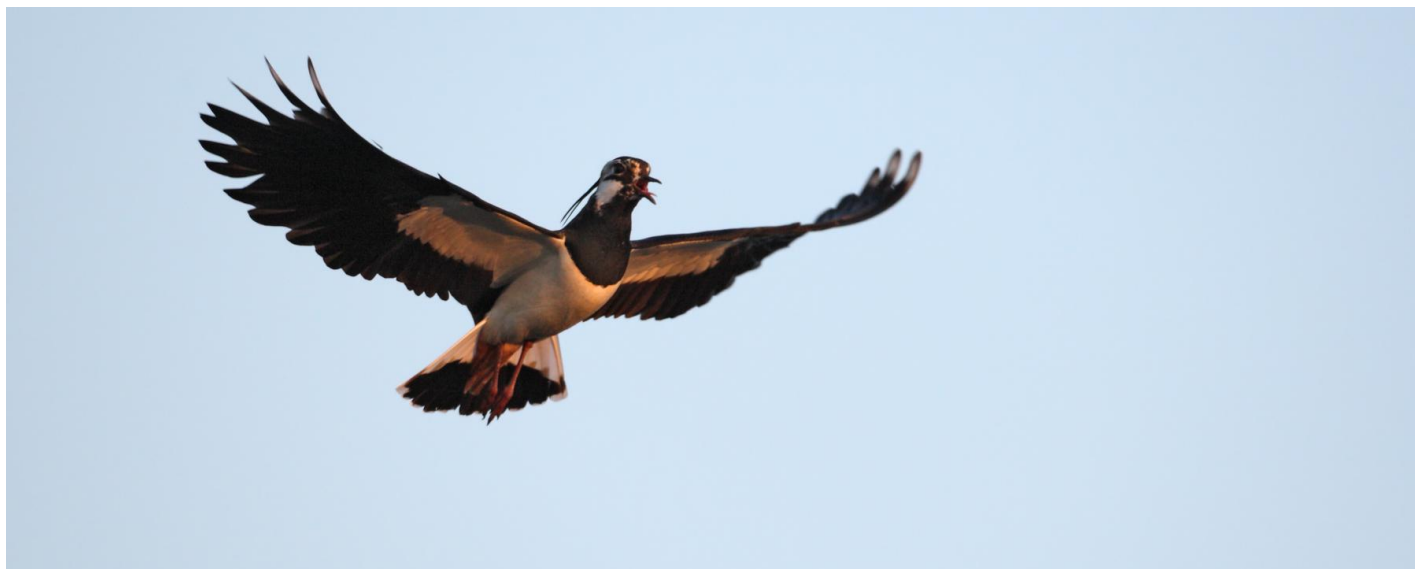


DOF - Dansk Ornitologisk Forening



## Kønsbestemmelse af vibe

*HAANING I FELTEN Viben er en fed fugl! Flaskegrøn overside, sort-hvid underside, spektakulær sangflugt og lange fjer i issen der stikker op som en antenne, gør den ret sofistikeret. Den er elsket af mange, og betragtes som en sand forårsbebuder. Er man ved en god eng med tumlende viber, kan man lige dvæle lidt ved deres udseende og prøve at kønsbestemme dem. Læs med her hvordan man skal gøre.*

I øjeblikket kan man opleve store vibeflokke på fugtige enge og i agerlandet i en stor del af Danmark. De er kåde og parate til at besætte ynglepladserne, og mange er i fuld gang med deres kurtisering og imponerende og akrobatiske sangflugt, som karakteriserer kikkertfeltet på de gode vadefugleenge i øjeblikket. Sangflugten indledes ved, at de flyver lavt over jorden med langsomme vingeslag. Derpå stiger de til vejrs, og flyver hurtigt mens de skiftevis viser den mørke overside og den sorte og hvide underside, samtidig med at vingerne laver brummende lyde. De slutter af med at kaste sig mod jorden, ved at flyve på ryggen, for derpå at lande. Man kalder det for at de tumler. Undervejs udbryder de flere gange det karakteristiske ”viu-o-vuiib-vib-vib-euvii”, som har givet viben sit navn.

Viben regnes traditionelt for en af karakterfuglene i det danske landskab. Imidlertid er den i stor tilbagegang. Således er mere end halvdelen af Danmarks vibepar forsvundet siden 1970erne. Viben er i høj grad knyttet til vores tilbageværende engarealer, og de største bestande findes i dag i Vadehavsområdet, på Tipperne og i Vejlerne. Den yngler også i agerlandet, men på marker med intensiv landbrugsdrift får de stort set ingen unger på vingerne. Æg og unger bliver simpelthen kvast af landbrugsmaskinerne.

Tilbage til udseendet. Hanner og hunner er som udgangspunkt ens, men i en blandet flok, eller ved at kigge engene grundigt igennem, vil man bemærke at nogle af dem virker mørkere og mere kontrastrige. Det er hannerne. Kigger man nærmere efter er der en række afgørende forskelle, som er tydelige og markante, når blot man er klar over det.

Hannernes mørkere og mere kontrastrige indtryk skyldes flere ting. Ryggens farve er mørkere flaskegrøn, hvor hunnernes rygfarve nærmere er græsgrøn. Ansigts – og brysttegningerne er sortere og mere markante hos hannerne. Den sorte strube er forbundet til det sorte brystbånd, hvilket giver et markant sortere og bredere indtryk end hos hunnerne, hvor brystbåndet er isoleret mod en lys hals, og derfor virker smallere. De sorte tegninger i ansigtet er også mere markante og distinkte hos hannerne, hvor tøjlen (området mellem øje og næb) er mere sort end hos hunnerne. Det samme gælder den sorte streg under øjet og issen. Alt er bare mere distinkt hos hannerne. Endelig er der de forlængede issefjer som er markant længere hos hannerne.



Vibe, han. Bemærk de meget lange issefjer, de distinkte sorte tegninger i ansigtet samt at brystbåndet er forbundet med struben. Bemærk også den mørkegrønne (flaskegrønne) overside. Fotograf: Helge Sørensen.



Vibe, hun. Bemærk de kortere issefjer, de mere diffuse sorte ansigtstegninger samt at brysbåndet ikke er forbundet med struben. Oversiden er lysere grøn sammenlignet med hannens. Fotograf: Helge Sørensen.




Vibe, han. Bemærk det markant sort-hvide og distinkte indtryk, hvor det brede sorte brystbånd er forbundet med struben, og hvor ansigtstegningerne er meget sorte. De forlængede issefjer er meget lange. Fotograf: Helge Sørensen.




Vibe, hun. Bemærk de mere diffust afsatte ansigtstegninger, at brystbåndet ikke er forbundet med struben og at de forlængede issefjer er kortere end hos hannen. Fotograf: Helge Sørensen.

Tak til Helge Sørensen for udlån af fotos.

 Dato:  
22. 03. 2016

 Skrevet af:  
Henrik Haaning Nielsen

 Fotos af:  
Helge Sørensen

 **Emner:**  
FELTBESTEMMELSE

 **Tags:**